

Til § 5.

Ligesom det hidtil har været Tilfældet med Hensyn til den kommunale Ejendomsskyld, bliver Vurderingerne til Grundskyld til Staten ogsaa direkte lagt til Grund for den kommunale Grundskyld.

Medens de almindelige Vurderinger i Købstad og Sognekommunerne, hvis Skatteaar er Finansaaret, bør lægges til Grund fra den 1. April, der følger umiddelbart efter Vurderingen, maa Vurderingernes Gyldighed i Amtskommunerne, hvor Ejendomsskatterne svares for Kalenderaaret, regnes fra den 1. Januar, saaledes at Vurderinger pr. 1. Januar 1927 vil være at lægge til Grund for Amtsskatterne fra Kalenderaaret 1927 o. s. fr.

Omvurderinger, der foretages i Løbet af Vurderingsperioderne, bør have Gyldighed fra det første Skattehalvaar efter vedkommende Omvurderings Foretagelse.

Bestemmelsen i Paragraffens 4de Stykke svarer til, hvad der hidtil har været Praksis.

Til § 6.

Om selvstændig Ansættelse til kommunal Grundskyld bliver der kun Spørgsmaal i det Tilfælde, at en Ejendom, der er vurderet under eet, strækker sig ind i flere Kommuner; der maa i saa Fald til Brug for den kommunale Beskatning af Ejendommen ske en Fordeling af den samlede Værdi paa de i hver Kommune liggende Dele af Ejendommen.

Til § 7.

Som det fremgaar af Paragraffens første Stykke er det overladt Kommunalbestyrelserne selv at bestemme, om der skal opkræves Grundstigningsskyld.

Ved den foreslaaede Definition af den afgiftspligtige Værdistigning vil — som foran i de almindelige Bemærkninger anført — den almindelige Prisstigning blive holdt udenfor. Til Oplysning i saa Henseende kan anføres, at Værdistigningen paa samtlige Landets Ejendomme i Tiden fra Vurderingen 1920 til Vurderingen i 1924 har andraget 4 pCt.

Med Hensyn til den Vurdering, der skal lægges til Grund ved Værdistigningens Beregning, har man fundet det betænkeligt at lægge Vurderingerne i 1920 til Grund — navnlig under Hensyn til, at det ikke kan forudsættes, at Grundejerne altid har benyttet deres Ret til at kræve Fradrag for Forbedringer ved denne Vurdering. Man har derfor foreslaaet, at tidligst Vurderingen pr. Januar 1924 skal kunne lægges til Grund, idet man i øvrigt har

ladet det være afgørende, paa hvilket Tidspunkt Kommunalbestyrelsen beslutter sig til Indførelse af Grundstigningsskyld. Optages Bestemmelse herom i Vedtægten inden Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Vurderingen 1924 har Gyldighed for den kommunale Beskatning (altsaa inden Udgangen af Skatteaaret 1926—27), maa Vurderingen 1924 lægges til Grund, saaledes at Værdistigningen beregnes fra denne Vurdering. Beslutter Kommunalbestyrelsen imidlertid først senere at indføre Grundstigningsskyld, maa den senest afholdte almindelige Vurdering være Grundlag. En Kommune, der først indfører Grundstigningsskyld i 1928, maa altsaa lægge den almindelige Vurdering i 1927 til Grund.

Til § 8.

Promillen for Grundstigningsskyldens Opkrævning var i det af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Lovforslag fastsat til 10. Under Hensyn til, at man har foreslaaet at lade den almindelige Prisstigning fradrage i Værdistigningen, forinden det afgiftspligtige Beløb beregnes, — hvorved i Hovedsagen kun Arealer med særlig Beliggenhedsværdi vil falde ind under Grundstigningsskylden — har man foreslaaet Promillen fastsat til 15.

Til § 9.

Naar en skattepligtig Ejendom udstykket, sker der ifølge Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme ved Omvurdering en Ansættelse af Grundværdien paa Ejendommens enkelte Dele. I Forbindelse hermed bør ogsaa den samlede Ejendoms Værdistigning fordeles paa Parcellerne.

Til § 12.

Da Grundskylden vil blive opkrævet med forskellig Promille i de forskellige Kommuner, er det nødvendigt for at opnaa, at ensartet Jord ansættes ens, — at fastsætte, at Grundskylden og Grundstigningsskylden skal lades ude af Betragtning ved Vurderingerne. Kun da vil Statsgrundskylden og den amtskommunale Grundskyld komme til at hvile ensartet paa alle Grundværdier, ligesom det ved Vurderingerne maa anses for at være af væsentlig Betydning, at Jord af samme Godhed og Beliggenhed kan ansættes til samme Værdi.

Til § 13.

De i § 13 under 1—4 nævnte Ejendomme er undtagne fra Vurdering i Henhold til Loven af 7. August 1922 og bør ogsaa fritages for kommunal Beskatning, jfr.